

## **Said Nursi'nin "yazmayı" bilmediğini ve bunu yıllar sonra itiraf ettiğini iddia edenler var. O'na ait olan, "Burada yalnız, kimsesiz, garip, yarım ümmi,.." cümlesini de iddialarına delil getirmektedirler. Ne dersiniz?**

---

Bediüzzaman'ın medrese eğitimi almış olduğu herkesçe malumken ve kendi el yazısıyla yazdığı eserler, mektuplar, notlar ve attığı imzalar meydandayken "*yazma bilmiyordu*" iddiasıyla ortaya çıkmak ne büyük cürettir.

Yukarıdaki alıntı, yazma bilmemek değil, "*yazısının güzel olmadığını*" ifade etmektedir. Yazma bilmemek ile yazısı güzel olmamak nasıl aynı kefedeyi değerlendirilebilir?.. Kendisini "*yarım ümmi*" diye tanımlamasının sebebini Bediüzzaman şöyle ifade eder:

**"Ve hüsn-ü hattım yok, yarım ümmiyim, bir saatte ancak bir sayfayı çok noksan yazıyla yazabilirim."**<sup>1</sup>

Yine başka bir yerde:

**"Benim hüsn-ü hattım yok. Çok rica ettim ki, bu hayat-memat mes'elesidir, bir yazıcı bana veriniz; tâ hakkımı müdafaa için bir istida yazdırayım. Vermediler... Onun için, gayet noksan ve müşevveş yazıyla intizamlı yazamadım."**<sup>2</sup>

Görüldüğü gibi Hz. Üstad'ın kendine yarım ümmi demesinin sebebi hem yavaş yazıyor olması, hem de yazısının güzel olmamasıdır.

Ayrıca Bediüzzaman Darü'l-Hikmeti'l-İslamiye'ye verdiği biyografisinde Türkçe ve Kürtçe dilleri ile konuşabildiğini, Arapça ve Farsça dilleri ile de okuyup yazabildiğini belirtmiştir. <sup>3</sup>

Burada şunu da ifade etmeden geçmeyelim. Bediüzzamanın bu kadar muhtaç olduğu halde yazı yazma konusunda eksik bırakılmasının hikmetini yine Üstad şöyle ifade ediyor:

---

**"Cenab-ı Hak bana hüsn-ü hat vermemiş, hem bir satır yazmak bana büyük bir iş gibi usanç veriyor. Eskiden beri diyordum: Ya Rabbi! Ben o kadar muhtaç iken bu nimet bana verilmedi, diye teşekkür değil, tefekkür ediyordum. Sonra bana kat'î tebeyyün etti ki, hat bana verilmemekte, büyük bir ihsan imiş. Hem o hatt'a ihtiyacımı sizin gibi kalem kahramanlarının muavenetleri temin ediyor. Hatt bilse idim, hatt'a itimad edip, mesail ruhta kararlayarak nakşedilmeyecekti. Eskiden hangi ilme başladım, hattım olmadığı için ruhuma yazardım. Fevkalâde bir meleke ihsan edildi."4**

**Görüldüğü gibi Bediüzzaman'ın bu konuda nakıs bırakılmasının iki mühim hikmeti vardır:**

**Birincisi;** bu şekilde hızlı ve güzel yazı yazan insanlara bir nevi muhtaç bırakılıp, ahir zamandaki iman ve Kur'an hizmetinin fertler üzerine değil, bir cemaat üzerine bina edilmesi âdeta gaybi bir elle sağlanmış.

**İkincisi;** Üstad yazısına güvenmediği için, tahsil döneminde öğrendiği her şeyi kendi ifadesiyle "*ruhuna*" yani hafızasına alarak, müthiş bir ilmi techizatla mücehhez bir allame-i cihan olmuştur. Bediüzzaman'ın doksan tane kitabı ezberlemesi ve üç ayda bir bunları hafızasında tekrarlamasının, bu hikmetin neticesi olduğu anlaşılmaktadır.

**Kaynaklar:**

1. *Bediüzzaman Said Nursi, Tarihçe-i Hayat, s.222.*
2. *Nursi, Tarihçe-i Hayat, s.230.*
3. *Sadık Albayrak, Son Devrin İslam Akademisi, s.203.*
4. *Nursi, Barla Lahikası, s.334.*